

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΕΣ

Το Βλέμμα...

ΑΦΟΡΜΕΣ

01.11.2010

Γράφει η ΦΩΤΕΙΝΗ ΣΕΓΡΕΔΑΚΗ

Περισσότερο από δεκαπέντε χρόνια προβάλλεται 'Το Βλέμμα' στο πρώτο κρατικό κανάλι.

Το παρακολουθώ. Αυτό τον καιρό μάλιστα, που επαναπροβάλλονται ορισμένες εκπομπές. Όχι, ανελλιπώς, ομολογώ. Παραδέχομαι ότι, όταν έχει στοιχεία συγκλονιστικά, που αφορούν τη δεινή θέση των ζώων στην κοινωνία των ανθρώπων, την ανθρωποκεντρική, τη σκληρή, αδυνατώ να τα δω...

Το θυμικό μου δεν αντέχει εικόνες εκμετάλλευσης, τραχύτητας, ίσως όχι εν δυνάμει -αφού τα πλάνα επιλέγονται- αλλά το αποτέλεσμα είναι δηλωτικό του τι έχει προηγηθεί.

Το Βλέμμα, λοιπόν, των ζώων! Αν βυθιστούμε σ' αυτή την αλήθεια της ψυχής τους, θα αυξήσουμε τα μεγέθη της καλοσύνης και της ανθρωπιάς μας διδασκόμενοι από την αθωότητά τους.

Το βλέμμα, το μελαγχολικό. Των αδέσποτων, οπωσδήποτε.

Εκείνων των κατατρεγμένων, των πεινασμένων, των τυρανισμένων... Με τις ανάγκες τους ανοιχτές.

Εκείνο το φλύαρο βλέμμα, που δίχως άχνα διηγείται με σαφήνεια και ειλικρίνεια τα θλιβερά καθέκαστα της ανθρώπινης συμπεριφοράς.

Αναίτια, ανόητα, σκληρά.

Η ΕΤ1 επαναφέρει αυτά τα εξαιρετικά ντοκουμέντα σε μια προσπάθεια ευαισθητοποίησης του κόσμου, των γονιών, των δασκάλων, των παιδιών. Βεβαίως και είναι θέμα ΠΑΙΔΕΙΑΣ πρωτίστως.

Αυτή διεγείρει την ευαισθησία, ιδιαίτερα σε όσα άτομα δεν έχουν προικιστεί με κείνη, εκ γενετής ώστε να γρηγορεί στο διάφραγμα τους τούτο το 'θείο χάρισμα' και να μορφοποιεί την αγάπη που 'πάντα πιστεύει, πάντα ελπίζει, πάντα υπομένει και μηδέποτε εκπίπτει...'

- Αγαπήστε ένα ζώο, προτρέπει ο Κωστής Ζώης, σκηνοθέτης της σειράς· άνθρωπος λεπτός, ενημερωμένος, ευγενής... Αφοσιώθηκε χρόνια πολλά σ' αυτόν τον ωραίο σκοπό για λιγότερη δυστυχία στα ζώα...

Αγαπήστε ένα ζώο και θα δείτε πόσα συναισθήματα θ' ανθίσουν στην ψυχή σας!

Στο συγκεκριμένο ντοκιμαντέρ είχαμε και τις απόψεις προσώπων, που έχουν δικαίωμα να ομιλούν, αφού διέθεσαν και διαθέτουν ενέργεια, χρόνο, γνώση και αγάπη πολλή, για τα ζώα. Για τούτα τα εξόριστα και

μόνα πλάσματα του πλανήτη...

Δίχως την ελευθερία τους, αφού ο άνθρωπος μόνο για τη δική του νοιάζεται, όπως γράφει ο Ελύτης, ποτέ των άλλων. Για αυτές τις ψυχές, που ο ίδιος ο άνθρωπος έφερε κοντά του πριν από 15.000 χρόνια το σκυλί και πριν από 7.000 χρόνια τη γάτα, θυμίζει η κα Μαρίνα Κόλλια.

- Δίνω όλο μου 'τον χρόνο και τα χρήματα, συμπληρώνει... Αλλά δεν αρκούν, θέλω βοήθεια.

- Ένα ορφανό παιδάκι θα μας μιλήσει και θα ζητιανέψει αγάπη και ψωμί... Μπορεί να το πει. Ένα σκυλί, επίσης, ζητιανεύει αγάπη και ψωμί, με το βλέμμα του. Εκείνο πρέπει να αποκωδικοποιήσουμε... Το βλέμμα του τα λέει όλα, συμπληρώνει η κα Λιάνα Αλεξανδρή.

- Η Πολιτεία; Ποια Πολιτεία; λέει 'επιθετικός' ο κ. Αγγελέτος χρησιμοποιεί κοινοτικά κονδύλια για τη θανάτωσή τους, όχι για εμβόλια, στειρώσεις, τροφή.

Από το 1917 θανατώνει... Και λοιπόν; Τα αδέσποτα αυξάνονται συνεχώς, πρόβλημα για όλους!

- Εμείς προτείνουμε λέει η κα Πετρόχειλου, πρόεδρος Πανελληνίας Οργάνωσης (εννοείται ότι όλα τα πρόσωπα στη συνέντευξη είναι οργανωμένα σε Συλλόγους, σωματεία, κυνοκομεία...).

Εμείς προτείνουμε, λοιπόν, συνεργασία με τους Δήμους. Συλλογή αδέσποτων, στειρώση, εμβολιασμό, καταγραφή. Να γίνει προσπάθεια, ώστε να υιοθετηθούν και όσα μένουν, να επιστρέφουν εκεί, απ' όπου τα πήραμε... Ο κόσμος τα φροντίζει εκεί... Μερικοί τουλάχιστον, τ' αγαπούν. Εκείνο που δεν μπορούν να παρακολουθήσουν είναι η αύξησή τους.

- Ξέρετε πότε τα εγκαταλείπουν στον δρόμο; Τριών, τεσσάρων μηνών, λέει ο κ. Θεοδοσιάδης αγανακτημένος. Το χαϊδεύουν... Τι ωραίο, τι γλυκό πλασματάκι.. και μόλις το βαρεθούν το πετούν σαν το σκουπίδι!

- Ισαμε πέντε δεκαετίες, προσπαθώ, πληρώνω, αγωνίζομαι, λέει ο κ. Όθων Βάρδας, γνωστός ζωόφιλος, στον οποίο τα πλάσματα τούτα, οφείλουν πολλά. Από πλευράς Πολιτείας, ουδεμία βελτίωση! Οι νόμοι; Ποιοι νόμοι; Πρώτα - πρώτα δεν τηρούνται. Ο,τι ζητούσαμε τη δεκαετία του '60, ζητούμε ακόμη...

... 'Έένος... όπου σταθώ κι όπου βρεθώ για πάντα ξένος...'. Το τραγούδι απολύει παράπονο... Η κάμερα ακολουθεί ένα τραυματισμένο σκυλί ανάμεσα στα τροχοφόρα... Η κάμερα ακολουθεί τον φόβο μιας γατούλας που ψάχνει στα σκουπίδια... Η κάμερα ακολουθεί ένα γεράκι που προσγειώνεται στην ερημιά... Πέφτουν οι τίτλοι. Ευχαριστήρια.

Η γεύση των αισθημάτων μου, στυφή... Πάντως, έχω κάνει κάποια πρόοδο... νομίζω. Άντεξα σήμερα σχεδόν αδάκρυτη τις εικόνες της μειονοτικής ζωής και την ομιλία των ματιών με το στεγνό δάκρυ.

Μα, είναι πρόοδος ή... ή... μήπως ανησυχητική μείωση της ευαισθησίας μου; Θα πρέπει να το κοιτάξω.